

[Kirsten Madsen]

mener, at man først bør tage hensyn til de steder, hvor man direkte ved, at grundvandet forurennes, eller sandkasseområder, hvor børn sidder og leger og putter giften direkte i munden. De områder må prioriteres i første omgang, og så må de fjerntliggende grusgrave og sådan noget komme i anden eller tredje række. Vi er nødt til at prioritere.

I sommeren 1987 blev der af amtskommunerne indberettet ca. 1.400 depoter. Det er meget interessant, fordi kemikalieaffaldsdepotloven i 1983 forudsatte, at den ville omfatte 500 depoter. Det vil sige, at Folketinget besluttede sig for og var indstillet på at rydde ca. 500 depoter, men fire år efter viste det sig at være steget til det tredobbelte. I 1987 anslår man, at der i alt vil være ca. 2.200 eller endnu flere kemikalieaffaldsdepoter. Derfor betyder det en fire-, måske femdobling af udgifterne. Det synes jeg er en af de ting, man må tage højde for, når man prioriterer.

Vi vil godt være med til at prioritere drikkevandet, men vi vil ikke gøre det kritikløst.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Kristeligt Folkeparti vil helt naturligt, vil de fleste nok synes, slutte op omkring miljøministerens indlæg.

Når man sidder og hører en sådan debat, føler man virkelig, at der er partier herinde, der er noget frustrerede over, at vi i regeringen har så godt et miljøarbejde, som vi har. Det giver ikke de muligheder, man måske gerne ville have. Jeg føler faktisk denne debat i dag som et stykke beskæftigelsesarbejde, for når vi læser indlægget fra ministeren igennem, viser det klart, at man er helt enig, ligesom vi er helt enige i den dagsorden, der er foreslået. Man er faktisk enig i alt det, vi diskuterer i dag: Det er et vigtigt problem, der skal gøres noget, og ministeren har ikke ligget på den lade side, men har sat en hel del initiativer i gang, som skal føre videre. Vi ved, at en høring er i gang, om kort tid får vi svaret, og så skal vi debattere det i dag! Det er udmærket, at vi lufter synspunkter, men der er faktisk ikke megen uenighed.

Vi kan helt slutte op om den dagsorden, der er foreslået i dag, og sige, at vi er nødt til at få den handlingsplan sat i gang, og jeg er sikker på, at ministeren er helt enig i det og villig til at gøre det. Det er noget, der vedrører os alle, men vi bliver nødt til at se i øjnene, at det koster penge, og at der må prioriteres.

Vi er mange, der sidder i forskellige udvalg, og når vi snakker sundhed, ønsker vi, at miljø og arbejdsmiljø skal have førsteprioritet. Vi vil egentlig gerne have, at det hele prioriteres umådelig højt, men det koster altså nogle penge, og derfor er vi nødt til at finde ud af, i hvilken rækkefølge vi skal gøre det, og det er det, handlingsplanen må lægge op til. Vi mener, at man bør hilse med tilfredshed, at vi i regeringen får gjort et så godt stykke miljøarbejde, som vi får gjort.

Jørgen Tved (FK):

Man kunne efter at have hørt de sidste bemærkninger stille spørgsmålet: Hvorfor er denne handlingsplan så ikke kommet på bordet, udarbejdet af miljøministeren? Hvorfor skal han ligesom have et spark i den tungeste del af ryggen, før man finder ud af, at det er en mægtig god idé, som vi naturligvis slutter op om? SF og Socialdemokratiet, som står bag denne forespørgsel, skal have tak for, at den er stillet.

Det er besynderligt, når man f.eks. knytter an til det, der er sagt af ordføreren for Kristeligt Folkeparti, der siger, at når vi diskuterer sundhed, skal vi også til at prioritere. Jamen vi kunne måske undgå behandling af nogle mennesker på nogle sundhedsinstitutioner, hvis vi sørgede for, at der blev ryddet op efter fortidens synder, og hvis vi måske også tænkte en lille smule på de synder, som optræder i dag.

Vi er helt enige i, at alle ressourcer skal sættes ind, således at vores grundvand kan beskyttes, men det er ikke bare et spørgsmål om grundvand.

Man har sjældent hørt magen til vrøvl som det, vi lige har hørt fra Fremskridtspartiet, som siger, at vi godt kan tillade giftstoffer nogle steder. Hvis giftstofferne ligger i en grusgrav og er på vej ned i grundvandet, kan vi altså ikke tillade os at rense dér, men hvis det er et andet sted, hvor børn sidder og leger i en sandkasse, kan vi godt! Det er en underlig måde, man har at stille tingene op på i dette besynderlige parti, men det er vi jo ikke ukendte med.

Det er fortidens synder, vi her behandler. Der er faktisk tale om, at hvor enhver industrivirksomhed har ligget, og hvor der i dag skal bygges, konstaterer man en større eller mindre grad af forurening.

Jeg ved ikke, om det er at gå for vidt, hvis man siger, at der, inden der gives byggetilladel-